

evolution

Το *evolution* είναι μια βιογραφική καταγραφή ...ενός ανθρώπου που μαθαίνει να ζει σε ένα σώμα... και ενός σώματος που μαθαίνει να χορεύει.

Το *evolution* αφηγείται την ιστορία του ταξιδιού της Κλαιρ στην εκμάθηση του χορού, του μπαλέτου, του δικού της, ιδιαίτερου λεξιλογίου, που συνυφάνθηκε με την ιστορία των ιατρικών επεμβάσεων τις οποίες βίωνε σε όλη της τη ζωή – οι μηχανισμοί που την βοήθησαν να στρέψει τα πόδια της και ύστερα οι πατερίτσες. Πιο συγκεκριμένα, είναι η ιστορία του πώς το σώμα της έχει αλλάξει και εξελιχθεί – ειδικότερα από τότε που άρχισε να δουλεύει στο χορό.

Το *evolution* είναι το πρώτο έργο της Κάννιγχαμ, το οποίο δημιουργήθηκε το 2007 με την υποστήριξη του Creative Scotland Award και με την επιπλέον υποστήριξη του The Dance House της Γλασκώβης. Το 2009, το έργο συνδυάστηκε με το δεύτερο σόλο της Κάννιγχαμ, το *mobile*, και έτσι δημιουργήθηκε το διπλό έργο *ME (Mobile/Evolution)*, το οποίο κέρδισε το βραβείο Herald Angel στο φεστιβάλ Fringe του Εδιμβούργου το 2009 και στη συνέχεια περιόδευσε ευρύτατα σε όλη την Ευρώπη και, πιο πρόσφατα, στη Λατινική Αμερική.

Claire Cunningham

Η Κλαιρ Κάννιγχαμ είναι ερμηνεύτρια και δημιουργός πολυθεματικών περφόρμανς, με έδρα της τη Γλασκώβη της Σκωτίας. Συγκαταλέγεται στους πιο καταξιωμένους Βρετανούς και διεθνώς αναγνωρισμένους καλλιτέχνες με αναπηρία. Το έργο της εκκινεί συχνά από τη μελέτη του πώς η ίδια χρησιμοποιεί ή κακομεταχειρίζεται τις πατερίτσες της, καθώς και από τη διερεύνηση του δυναμικού της δικής της ιδιαίτερης σωματικότητας, με μια συνειδητή απόρριψη των παραδοσιακών χορευτικών τεχνικών (που έχουν αναπτυχθεί για σώματα χωρίς αναπηρία) ή από την απόπειρα να κινηθεί με την προσποίηση ενός σώματος ή μιας αισθητικής διαφορετικών από τα δικά της.

Η Κάννιγχαμ, που αυτοπροσδιορίζεται ως καλλιτέχνης με αναπηρία, συνδυάζει πολλαπλές καλλιτεχνικές φόρμες στο έργο της, το οποίο συνάμα διαθέτει ευρύτητα: από την πολύ «εσωστρεφή» σόλο παράσταση *ME (Mobile/Evolution)* έως το έργο μεγάλου συνόλου *12*, που δημιούργησε για λογαριασμό της Candoco Dance Company. Το 2014 δημιούργησε ένα νέο σόλο, με τίτλο *Give me a reason to live* (Πες μου ένα λόγο που αξίζει να ζω), εμπνευσμένο από το έργο του Ολλανδού μεσαιωνικού ζωγράφου Ιερώνυμου Μπος και από το ρόλο των ζητιάνων/σακάτηδων στους πίνακές του, καθώς και τη μεγάλη διάρκεια παράσταση *Guide Gods* (Θεοί Οδηγοί), που εξετάζει τις προοπτικές των κυριότερων θρησκευτικών παραδόσεων ως προς το ζήτημα της αναπηρίας. Έχει υπάρξει στο παρελθόν φιλοξενούμενη καλλιτέχνης του Women of the World Festival στο Southbank του Λονδίνου και του Ulster Bank Belfast Festival στο Queens του Μπέλφαστ.